Ч. 269. Середа 15 (2) грудня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З Угорщини. — Росия і Япанія. — З Грециї. — Справа Крети.

Коло польске збере ся нині на засіданє, аби порозуміти ся що до становища в справі уповновластнюючих законів до заключення торговельно-політичних договорів.

Як доносять з Відня, відбули ся вчера переговори з Русинами в справі застановленя заповідженої ними обструкциї. На конференциї, яку Русини мали з дром Сильвестром, подали до відомости ряд жадань економічних і культурних. Що до справ економічних жадають Русини, аби призначені на рільництво кредити розділювало міністерство рільництва а не сойм. Що до культурних справ жадають утвореня двох руских виділів, а то правничого і теольоґічного на львівскім університеті. — Дальше доносять в тій справі: Заступники Русинів удали ся вчера в полудне до президиї ради міністрів і відбули конференцию з президентом кабінету бар. Бінертом. В конференциї взяли участь також міністер скарбу др. Білиньский і міністер для Галичини др. Дулемба. На случай признаня Русинам згаданих уступок — як кажуть в парляментарних кругах — згодять ся Русини на занехане обструкциї.

Парляментарна ситуация зі взгляду на становище чеських аґрарціїв все ще дуже не певна і не знати, чи парлямент буде спосібний до дальшої праці.

Президент угорского сойму Ґаль скликав засіданє сойму на пятницю дня 17 с. м. — Президент кабінету др. Векерле від'їхав вчера о 10 годині вечером до Відня.

У російского президента міністрів Столипина відбула ся вчера рада міністрів, яка займала ся положенєм на Далекім Всходї. Положенє то оцінював міністер заграничних справ Ізвольский яко дуже добре. Не згоджали ся з ним натомість другі міністри, а іменно міністер війни і маринарки. — З Йокогами знов доносять, що російский амбасадор в Токіо заперечив вістям, немов би між Росиєю і Бельґією вели ся які важні переговори.

Грецке правительство взяло ся живіцї до великої фінансової реформи, яку принято в парляменті дуже прихильно. Міністер фінансів Євтаксіс предложив парляментови економічні і инші проекти, на яких має оперти ся буджет на 1910 рік. Начерк тих проектів обіймає: 1. Додаток до податків від алькоголю, який принесе буджетови річний дохід 5 міліонів драхм та податок від ацетилєну, що принесе буджетови річний дохід 1 міліон. 2. Знесенє цукрового монополю. Правительство пустить в обіг цукор доброї якости, о особлившій формі і красцї в пакетах під бандеролями по низших цінах о 35 сантимів на кільоґрамі, як доси. З сего сподіє ся правительство доходу 16 міл. драхм. 3. Промисловий податок від ґазових і електричних інсталяций; дохід з сего оцінено на 300.000 драхм. 4. Установленє великої комісиї в цїли уряджєня цлової анкети, яка в переведеню своєї задачі має опирати ся на услівях продукциї краю і на потрібних статистичних датах. 5. Знесенє ґрунтового податку від виниць і податку від домашної худоби почавши від 1911 р. 6. Зниженє промислового податку для промисловців з середно-заможних кляс. Через ті средства скріпить ся становище правительства, чого доказом суть адреси, надходячі з ріжних сторін краю і як заповідають збори, уряджувані на провинциї.

Парлямент дуже прихильно принял проекти законів, предложені міністром фінансів, а особлево що до податку від алькоголю і цукрового монополю. Міністер фінансів заявив, що він подасть осібний докладний звіт про економічне положенє, позаяк він пересьвідчений, що се буде корисним для краєвих фінансів. А позаяк предвиджені в буджеті ощадно-

16)

Смерть і гроби.

Культурно-природописна розвідка.

Написав К. Ка.

(Дальше).

Найновійший примір убийства в приступі божевільности нотують берлиньскі ґазети. На хуторі Бельві коло Кепеніка під Берлином убив 33-літний огородник Кароль Асман в приступі релігійної божевільности свою 22 літну жінку Фріду з роду Обст в сні, а відтак в розпуки хотів сам собі відобрати житє і скочив до ріки Шпреї.

Сумна ся подія так представляє ся: Родина Асманів арендувала вже від кількадесяти літ хутір Бельві, на котрім займала ся огородництвом і удержувала молочарню. Молодий Асман, чоловік пильний і тверезий, обняв був господарство і лише що пів року тому як оженив ся; він жив зі своєю жінкою в дуже щасливім подружу. Небавком однак показали ся були у нещасливого сліди релігійної божевільности, а лікар радив, щоби єго віддати до якогось лічебного заведеня. Тому однак спротивила ся жінка, котрій здавало ся, що она буде могла найліпше догадати чоловіка і остаточно успокоїть єго. Вечером дня 7-го с. м. був Асман зовсім спокійний і они полягали спати. Коли на другий день досьвіта ніхто не видавав молока з молочарні, як то звичайно що дня бувало, а в помешканю сина було зовсім тихо, впало то матери Асмана, що мешкала в тім самім домі в очи. Она запукала до дверий помешканя сина, а коли ніхто не відзивав ся, она в очуваючи щось недоброго, побігла до другого свого сина. Коли за хвильку надійшли обоє, вибіг серед темноти Кароль Асман з криком: „Я задушив Фріду" і пустив ся просто до ріки та скочив у воду. Брат побіг за ним і собі скочив та розпочала ся борба у воді. Остаточно удало ся божевільного витягнути і при помочи лікаря успокоїти. Нещасливу жінку знайдено дійстно удушену в постели. Она, видко, спала і не ставила ніякого опору, коли божевільний єї душив. Кароля Асмана відставлено до дому божевільних.

При сій нагоді мусимо ще звернути увагу і на саму появу убийств у культурних народів. Не маємо відповідної статистики, щоби на ній оперти наш погляд, однак і без того матеріялу, опираючись лиш на частих вістях в ґазетах про убийства, можна сказати, що великі міста у культурних народів суть як раз тими центрами, де крім многих инших злочинів проявляють ся найчастійше і убийства а до того нераз ще й в так лютій та зьвірскій формі, що просто аж страх бере і насуває ся гадка, чи можна ще жити без обави між такими людьми, між котрими виходить на верх така страшна зьвірскість, чи не єсть она проявом якоїсь деґенерациї, викликаної хибним устроєм суспільним і державним та цілим способом новочасного житя особливо по великих містах.

Мимо волі насуває ся тут звістна аж надто добре справа оберляйтнанта Гофріхтера з Лінцу або намірене витроєнє офіцирів ґенеральнього штабу, в котрих один став ся навіть жертвою того небувалого ще доси убийства. Ще справа ся не зовсім вияснена, ще нема найважнійшого доказу, чи і хто та де купував для Гофріхтера отрую на витроєнє офіцирів ґенерального штабу, але то все єсть нині певною річию, що навіть войскова честилюбивість і охота авансу, може розбудити дріямаючу в декотрих людях зьвірскість і зродити гадку убийства. Нині нема вже сумніву, що на жертви убийства були вибрані всі ті офіцири ґенерального штабу, котрі в 1905 р. покінчили воєнну школу, офіцири, котрі стояли комусь в дорозі а хто через їх усуненє мав надію осягнути якусь певну ціль. Всїх їх було десять, а колиб їх не стало, то на їх місце мусіли би були ті прийти, котрі разом з ними покінчили воєнну школу, але яко надчисельні не могли увійти до ґенерального штабу і мусіли служити при лінії.

А ось знов найновійше зьвірске убийство з Берлина. Сими днями виловили рибаки на ріці під Берлином якесь людске тіло. Чи то було тіло якогось мужчини, чи женщини, годі було розпізнати, бо голова, ноги і руки були повідрізувані а груди і черево вирізані. Не було очевидно ні найменшого сумніву, що тут хтось допустив ся зьвірского убийства, але хто став ся жертвою того убийства, годі було в першій хвили розпізнати; настав лиш здогад, що то мусїло бути тіло якоїсь женщини, а у-

сти оцінено на 10 міл. драхм в порівнаню з видатками буджету в 1909 р., а нові доходи піднесуть ся о 15 міл. драхм, в порівнаню з буджетом в 1909 р., піднесуть ся в буджеті 1910 р. доходи, а обнижать ся розходи, які виносять 25 міл. драхм.

Міністер Ізвольский вручив турецкому послови письменну відповідь на ноту Порти, вислану до чотирох опікунчих держав Крети. Після порозуміня з кабінетами в Парижи, Льондоні і Римі заявив Ізвольский, що опікунчі держави не можуть на жаль згодити ся з поглядом турецкого правительства, немов би то тепер була відповідна пора для почину дипльоматичних переговорів в справі остаточного полагодженя кретийского питаня. Відносини на острові не змінили ся від часу, як відкликано з него відділи заграничних войск. Коли би нарушено дотеперішний стан на Креті, то привернено би его безпроволочно назад.

Новинки.

Львів, дня 14 грудня 1909.

— **Є. Е. Пр. Владика** перемиский епископ Константин Чехович вернув до Перемишля.

— **Іменованя.** П. Міністер справ внутрішних іменував лікарів повітових дра Евгена Мандибура і дра Ад. Вольфа старшими лікарями на Буковині.

— **Нагорода за викрите виновника** крадежі почтового мішка з грішми. По причині крадежи мішка грошевого в уряді почтовім Львів 2 на головнім двірци зелізничім дня 9 грудня с. р. зі змістом 14.000 К оголошує ц. к. Дирекция почт і телеґрафів готовість виплаченя нагороди в квоті 300 (триста) корон тому, хто вкаже виновника сеї крадежи або поданем вказівок причинить ся до зловленя виновника.

— **Львівскі читальні „Просьвіти“** сьвяткували мин. неділї 41-ші роковини заснованя материного товариства „Просьвіти“ викладами, що відбули ся у всіх сімох читальнях. На відчити сї позапрошував Головний Видїл львівску громаду оголошенями в часописах і афішами, розліпленими по місті. Тож — як можна було сподївати ся — зібрали ся на них численнійше як звичайно члени „Просьвіти“ і еї читалень. По викладах зложили присутні жертви на почесний дар для „Просьвіти“.

— **Роздача нагород Нобля.** В Штокгольмі відбула ся оногди в роковини смерти основателя фондациї, Альфреда Нобля, роздача нагород для людий, що заслужили ся для науки та літератури. Нагороди одержали: в области фізики Маркові і проф. Бравн зі Штрасбурґа; з хемії В. Освальд в Липску; з медицини професор Кохер в Берні і з літератури Сельма Лягерлеф. Відзначені були всї присутні і одержали з рук короля дипльоми та золоті медалї. Нагорода виносить в сім році 193.360 корон. Комітет стортінґу в Христианії, що займає ся роздачию нагород Нобля, розділив нагороду мира по рівних частях між бувшого президента бельґійского кабінету Бернерта і французского сенатора д'Естурнель де Константа.

— **Із Станиславова** доносять: Товариство „Руских Жінок“ в Станиславові устроює в суботу дня 18 грудня 1909 р. в комнатах тов. ім. Кілїньского при ул. Вірменьскій ч. 16 Николаївске сьвято з отсею програмою: Дівчатка з бурси відограють комедийку в 3 відслонах І Ґолембйовского п. з. „Сьвятий Николай“. Відтак слїдувати ме вхід сьв. о. Чудотворця, его промова і роздача дарунків Потім наступлять товариські забави дітий і старших. Богата льотерия фантова нести ме чимало потїхи щасливим грачам, а смачний буфет у власнім заряді потїшить і вдоволить всїх. Вступ від особи 1 К, для дітий 40 с., ученики платять 30 с. Початок точно о год. 6 веч. Дарунки приймаєть ся на місци того дня від 4 год. з полудня.

— **З Бережан** доносять: Перші загальні збори филїї „Сільского Господаря“ в Бережанах відбули ся дня 8 с. м. при участи понад 200 людий. Реферат виголосив інж Корнелля. Членів вписало ся до 60. Головою вибраний п. Григорий Бобяк, проф. ґімн. в Бережанах.

— **Напад вовків на кошару.** З Ключева великого коло Коломиї доносять, що дня 1 падолиста с. р. в ночи напали вовки на кошару бідного селянина в Ключеві, Дмитра Коржа, в котрій ночувало стадо овець (около 100) ключівских господарів. За випас овець хотів собі бідний Корж заробити на огортину та на податок, а тимчасом вовки розбили его надії. Коли вовки вдерли ся до кошари, вівцї наполохали ся і стали спинати ся на кошару, аж звалили еї на землю. Тодї вовки займили вівцї наперед себе і загнали в лїс, де зробили собі з них почестунок. Бідний Корж розпадав ся кілька тижднів за вівцями, шукав скрізь по лїсї, аж вкінци найшов троха більше як половину живих, 8 нежавих, а за 15 і слїд загинув.

— **Третя крадіж почтового мішка з грішми.** З Грималова доносять, що в неділю вечером межи 9 а 10 год. пропав на зелїзници мішок почтовий з грішми. Після зізнаня кондуктора почтового, Луки Кубова, були в украденім мішку два листи грошеві вартости 2.400 К. Листи ті походили з Грималова і були призначені до Тернополя. В Борках великих їх перефрахтовано. Кубова, котрий служить вже 30 лїт бездоганно полишено на вільній стопі.

— **В справі крадежи грошевого мішка** на двірци у Львові не вислїджено доси ще нїчого. Єсть лиш велике підозріне на Николу Чесьневича, котрий, як вже було сказано, походить з Росиї і служив за візника почтового. Говорять, що Чесневич, коли ще був в службі, сказав одного разу до другого візника, що варто би „такий один мішок з грішми стягнути, а можна би заїхати до Америки“. Чи дійстно той Чесневич вкрав мішок і де він тепер перебуває, того й доси не знати. В справі сеї крадежі арештовано також нотованого злодія Івана Гуменчука, замешкалого при улици сьв. Петра, бо суть познаки, що він брав участь в крадежи.

— **Репертуар руского театру в Бродах.** (Саля „Тов. Музичного“. Початок о год. 7½ вечером).

В середу дня 15 с. м. Madame Butterfly японьска опера в 3 діях Пуччінія.

В четвер дня 16 с. м. „Заручини при ліхтарнях“, оперета в 1 дїї Офенбаха і „Панна штукарка“, штука в 3 дїях Володского.

В суботу дня 18 с. м. другий раз „Жидівка“, опера в 5 дїях Галевія.

Готовить ся до вистави „Вільгельм Тель“, драма в 5 дїях Ф. Шіллера і опера Д. Січяньского „Роксоляна“.

— **Дрібні вісти.** Другим епископом для угорских Русинів в Америцї став — як пише ужгородска „Наука“ — о. др. Михайло Артим, бехеровский парох (пряшівскої епархії) і посол до угорского сойму. — В суді в Бібрці веде ся від кількох недїль слїдство против жидівских лихварів, які оперували в Бобреччині. Доси арештовано 6 лихварів. — В Киеві зачне ся з весною будова школи ім. С. Грушевского. Проект будови зладив архітект І. Николаєв, а фасада в україньскім стилю буде оперта на проектї архітекта Кричевского. Капітал на будову школи, жертвований С. Грушевским, виносить 100.000 рублів, з чого 50.000 буде оберненых на будову. Школа буде мати 12 кляс. — Інж. А. Якубенко прислав з Женеви до головного комітету будови памятника Шевченка в Киіві письмо, в котрім заявляє, що жертвує на памятник 300 рублїв і обіцяє зорґанізувати збірку на памятник за границею. — В Колици коло Дрогобича викопано два величезні і добре захован клеваки мамута. — Львівский „Сокіл“ вдоволяючи домаганям селян, почав закладати на своїх статутах филїї під назвою „Січ“. Доси заложено три такі „Січи“. Статути, подане і поясненя до заложеня филїї висилає львівский „Сокіл“ даром і оплатно. —

бийник так его порізав, щоби ніхто не міг нещасливої розпізнати. Пошукуваня поліциї в місті і его найблизшій окрестности довели остаточно до того, що в однїй стороні міста знайдено якісь жіночі річи і зараз пішов здогад, чи тоті річи не стоять в якій звязи з виловленим на ріці трупом. Здогад небавком оправдав ся і показало ся, що пропала десь без слїду якась старша вже дівчина, звичайна повійниця, але здаєсь і людина може й не зовсїм здорова на умі, бо не лиш, що від давна не брала ся до роботи і пустилась на звичайну повійницю, але навіть і не могла нїгде довго усидїти, волочила ся безнастанно, а коли де й побула кілька днів довше, то втікала наробивши довгів або лишивши навіть свої власні річи. Пішов отже здогад, чи то не тіло тої дівчини знайдено у воді. Коли остаточно відшукано своякiв дівчини, они розпізнали не лиш одїж але по деяких ознаках навіть і тіло дівчини. Нема отже сумнїву, що хтось убив ту дівчину і порубав еї тіло, але хто був тим зьвірским убийником і длячого він то зробив — чи може задля нужденних пару сотикiв — того ще доси не вислїджено.

Тут би також пригадати, що в тім же самім Берлинї якийсь зьвірский убийник вабив недавно тому молоді дівчата до камениць і там в однїй хвили позбавляв їх житя, розпорюючи їм по можности животи або калїчив в страшний спосіб. Щось подібного дїяло ся свого часу і в Льондонї, де т. зв. Джек-порун став ся був пострахом всїх дівчат, особливо тих нещасливих на передмістю Вайтчепель, що то по тяжкій працї у фабриках вертали пізно домів, або пустившись на повійницї, волочили ся ночами по улицях міста.

Можна би ще навести множество примірів на доказ, що великі міста як з одної сторони тим способом житя, який в них завів ся, спричиняють частї самоубийства, так з другої сторони плодять множество всїлякого рода злочинців а між тими в значній мірі убийників і то таких, котрі своєю звірскостию перевисшають може всї иншi. Але мабуть і цїлий наш дотеперішний устрій суспільний, наш спосіб житя і наше виховане також не мало тому винуваті, що таке лихо в людскім житю і людскій натурі як убийства і самоубийства не то не зменшають ся а противно збільшають ся.

Якуж на все то лихо маємо раду? Одну: кару; з убийниками поступаємо мало що не після старого завіта: око за око, зуб за зуб; самоубийників караємо в той спосіб, що відмавляємо їм почестного похорону а иноді, коли то був ще й бідний чоловічиско, то й місця між тими, котрих природа сама перенесла на тамтой сьвіт. Ну, а щож робити? То хиба не карати убийників? — спитає хтось може. Аж тоді хиба би вже таки зовсїм добрим людем не можна було жити на сьвіті. — Нї; кара потрібна, але така, котра помагає і там, де помагає. Коли же якась кара на то нїчого не помагає а противно може ще, як н. пр. кара смерти для убийників, піддержує зьвірскість в людскім роді, то она замість пожиток лиш шкоду приносить. Але заким ще основнїйше сю справу обговоримо, то наведемо тут кілька примірів, як то ще недавно, бо ледви сто лїт тому назад, карали убийників і самоубийників.

Дня 19. вересня 1801 р. якийсь жид з Праги, Давид Йоахим напав в Франкфуртї над Меном на даньского капітана Генкеля і убив его в постели, пробивши кільканайцять разів ножем. Ґаздиня вчула крик умираючого, закликала свого чоловіка і его челядника і всї трое впали до комнати капітана та застали там ще жида з ножем перед ліжком своєї жертви. Они вхопили его, вирвали ему ніж з руки і вивели его на улицю, але забули руки звязати. Жид тоді вийняв з кишені малий ножик і так ним порізав ся, що его ледви ще живого відвезли до шпиталю. Капітана Генкеля, котрий небавком по нападї помер, поховали з повною войсковою парадою. Та й убийник небавком помер, але перед смертию ще признав ся до убийства. Годї було вже убийника вішати, але покарати его все таки треба було. Отже на приказ суду, помічники ката вхопили жида і насамперед викинули кріз вікно зі шпиталю на улицю. Тут поклали трупа на шкіру з корови, привязали до неї і поволїкли улицями за місто на т. зв. гиціяївску гору; там відрубали ему обі руки і голову та застромили на палї а тіло вбили на тортурове колесо. Коло так розчвертованого убийника виставили напись: „Давид Йоахим, убийник“.

(Дальше буде).

В Бродах померла старуха Марта Бойко, проживши 101 літ. — З помешканя адвоката дра Біліка при ул. Крашевского ч. 21 викрадено оногди дамске футро сельскінове з соболевим ковнірем вартости 1200 К. — На площи Марийскій знайдено полярес з квотою около 30 К, а в готели французскім золоту бранзлетку ланцушкової роботи. — З Ню Йорку доносять, що міліонер Юрий Крукер записав на розслідни хороби рака дім і віллю вартости 5 міліонів корон. — В Кракові арештовано якогось 23-літного стельмаха Казим. Вуйціка, котрий без всякої причини нападав на улици на людий і трох зранив ножем тяжко, а кільканайцять лекше.

— **Еміґрация до Канади** не представляє ся вже так користно як давнійше. В послідних часах увійшли в житє нові правні приписи що до еміґрациї до Канади. На підставі тих приписів не допускають ся тепер до Канади: 1) тупоумні, епілептики, божевільні і ті особи, що в послідних пятьох роках були не дужі на умі; 2) особи, що терплять на заразливу або відразливу хоробу; 3) іміґранти уломні, як німі, сліпі і т. п., хиба що приїхали в товаристві свояків або до свояків в Канаді, котрі дають поруку, що каліки не стануть тягаром публичної добродійности; 4) люди, що були карані за звичайний злочин; 5) повійниці і женщини, що приїхали до Канади в цілях повійництва; 6) люди, транспортовані на кошт добродійних інституций або публичний, хиба що мають писемний дозвіл від канадийского еміґрацийного заступника в Льондоні і зроблять з того дозволу ужиток до 60 днів. Европейскі іміґранти мусять крім заплаченого білету їзди до місця призначеня виказати ся готівкою найменше 25 долярів. Від виказаня сеї готівки увільнені лише ті, що їдуть до своєї близькоі рідні або докажуть, що мають забезпечену роботу на фармі Канадийске правительство улекшує наплив рільних робітників, кольоністів і слуг, а зате не бажає собі инших еміґрацийних елементів, котрим прибуванє утруднює. Нові приписи старають ся також запобігти визискови іміґрантів, який управляють в канадийских пристанях ріжні приватні аґентури, що займають ся посередництвом праці. Приватні посередники можуть лише за окремим урядовим дозволом займати ся прибуваючими іміґрантами, купувати їм білети їзди, експедиювати пакунки і т. п. а за всякий визиск грозить їм кара. Властителі гостинниць, що приймають іміґрантів на мешканє і дають їм харч, обовязані ціни мешкань і харчунку а також за поодиноку їду означувати на папери. Канадийске правительство дає еміґрантам до розпорядимости або вільну державну землю або на продаж. Вільну рентовну землю вже майже розхоплено; єї дають за вступною оплатою 10 долярів під означеними умовами, які приписує кольонізацийний закон. Однак в кождім поодинокім випадку треба найменше 2.500 корон до заснованя нового фармерского господарства, коли инакше кольоніст не хоче відразу попасти в тяжкі довги. Купну державну землю можна дістати пересічно по ціні трох долярів (15 К) за акр (40 арів) і рентовність сеї землі зависить від того, чи є близько місця збуту, а головно зелїзниці. Виглядп для европейских промислових робітників з ріжних причин годї назвати користними і наплив таких елементів стрічає ся відразу із сильним опором канадийских з'орґанізованих робітників, котрі боять ся конкуренциї дешевих европейских робучих сил. Тому реміcники і зарібники, не маючи в Канадї забезпеченого з гори занятя, не повинні сюди пускати ся, хиба що мають відповідний запас готівки. Гірництво також не представляє для робітників користних виглядів, а то з причини страйку, який доси як слїд ще не полагоджено.

— **Про розбійничий напад в Миговій** на Буковині доносять з Вижниці: В пятницю вечером напала ватага розбишаків на дім торговельника деревом Ицка Сендля Курца. Він мешкав в порядній хатї край села з жінкою і двома синами, 30 літним Перцом і 35-літним Гершом, котрі також торгували деревом. Крім того була під ту пору у Курців їх донька і єї чоловік Йосель Сускіс. В хвили коли всі засїли до шабасової вечері, напала на хату ватага розбишаків, узброєна в рушниці, сокири і мотики. Скоро лиш двері отворили ся, стрілили они кілька разів і убили на місци обох синів а зранили старого Ицка і єго зятя. Жінкам не стало ся нїчого. Тоді проводир ватаги казав жидівкам положити ся на землю, що они й сейчас зробили. Розбишаки понакривали тоді жінки і трупи коцами та поставили коло них варту а скоро лиш хтось рушив ся або застогнав, то зараз били кольбами. Прочі забрали ся зараз до рабунку і перешукували всюди, де лиш дало ся, та забрали дорогоцінности і гроші. Вартість зрабованих предметів виносить около 5000 К. Розбишаки винесли ся опісля без перешкоди. Жінки так були перепуджені, що аж за добру годину опісля дали знати сусідам, що стало ся. Післали зараз по лікаря та повідомили жандармерию. Оба сини згинули на місци, батько єсть лекше ранений а зять тяжше. Сей послідний зізнав, що розбишаки були так поубирані, як носять ся селяни в Кошелиниці. Жандарми пішли зараз туди і арештували там трох братів Карпанів та їх приятеля якогось Кузика. В їх хатї знайдено закроваблене біле і так само закроваблену сокиру. Они не могли поставити доказу, де були під ту пору, коли відбув ся напад. Всїх чотирох відставлено длятого до суду в Лукавци, де їх Курцер і другі члени родини розпізнали з цілою рішучостию.

Телеґрами.

Відень 14 грудня. На нинїшнім засіданю палати послів поставив пос. Странский з Унії славяньскої інтерпеляцию вимірену против впливаня на судиів присяжних в процесї Фрід'юнґа через прасу віденьску і поступованє предсїдателя в сїй розправі. — Пос. Трильовский мотивував своє пильне внесене в справі колядників.

Петербург 14 грудня. „Вечерн. Петербург" доносять, що у президента міністрів, Столипина, відбула ся нарада над положенєм на Далекім Сходї. В оцінці того положеня виказав міністер справ заграничних великий опортунізм, на котрий не хотів згодити ся без застереженя міністер війни і маринарки.

Брукселя 14 грудня. Король Леопольд приняв вчера сьвяті тайни. Нунций приніс королеви благословенне від Папи. Коло короля були вчера: княг. Клименітина, кн. Альберт з женою і ґр. Фляндриї. Стан недужого не показує зміни. Операция відбуде ся мабуть нині.

Константинополь 14 грудня. „Таніа" доносить, що вчера в Адані страчено 25 осіб засуджених на кару смерти за участь в різни.

Варшава 14 грудня. До тутешного „Свободного Слова" доносять з Петербурга, що міністерство справ внутрішних постановило замкнути товариство „Українська Громада" в Варшаві, уважаючи, що єго дїяльність не єсть якраз у Варшаві пожадана, де оно вносить роздор до житя Росиян.

Лодзь 14 грудня. Підчас веденя до вязничної канцеляриї два арештанти, підозрінї о належанє до революцийних партий розброїли надзирателя і дверника, розбили скринку з оружєм а узброївшись чотирома бравнїнґами, втекли.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди посиішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8^{40}, 9^{50}
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: 12^{20}, 5^{15}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, 6^{40}, 9^{30}
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}
З Самбора: 8, 9·57, 3, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9·^{44}, 6·^{29} *), 11^{55} *)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9·^{28}, 6·13*), 11·^{39} *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20},
" 1/6 до 30/8 3·27, 9^{35}.
" 1/7 до 20/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·^{10}.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11·^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: 2^{50}, 6·10, 9·10, 9·25, 2·23, 2·50*), 6^{00}*), 10·^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·^{35}.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, 8^{29}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6·^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Підгаєць: 5·^{53}*), 6·32, 1.49*) 6·^{50}, 10^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
" 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
" 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/07 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).